

РЕШЕНИЕ

№ 5405

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Калинка Илиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4478** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 13. 01. 2020 г. по НАХД № 13078 / 2019 г., Софийски районен съд, НО - 7 състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 375689-F395569 / 13. 11. 2018 г., издадено от началник сектор „Оперативни дейности“ в Централно управление на НАП, с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2, във връзка с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 / 13. 12. 2006 г.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба [фирма], в която се моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Счита, че нарушението е маловажно. Претендира разноските по делото.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на свидетелите Ц. и Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е, че на 10. 07. 2018 г. в 11.13 часа при извършена проверка от служители на ТД на НАП С., в търговски обект – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], разчетената касова наличност от осъществените продажби от въведеното в обекта фискално устройство, е в размер на 386,67 лв., а фактическата наличност установена при проверката в брой, е в размер на 180,01 лв. Установената разлика в касовата наличност е в размер на 206,66 лв. и представлява изваждане на пари, които не са отразени чрез функция „Служебно въведени” и „Служебно извадени“, на фискалното устройство.

Резултатите от проверката са отразени в протокол за извършена проверка, като на 19. 07. 2018 г. се съставил АУАН, връчен на същата дата срещу подпис на упълномощено лице, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13. 12. 2006 г. на МФ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 375689-F395569 / 13. 11. 2018 г., от началник сектор „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Оспореното НП е издадено от компетентен орган. На основание чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, актовете за нарушение се съставят от органите по приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената Заповед № ЗЦУ-ОПР-17 / 17. 05. 2018 г. на изпълнителния директор на НАП, началник сектор „Оперативни дейности“ е оправомощен да издава НП за нарушения на чл. 185 от ЗДДС.

Нарушената разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13. 12. 2006 година за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ

чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Тази разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност, поради което независимо от причината, всяко движение на парите по касата, е следвало да се отрази.

В случая е наказано дружеството, стопанисващо обекта, като отговорността на юридическото лице е безвиновна и обективна. Също така, без значение за фактическия състав на осъщественото нарушение е дали се касае за грешка при отразяването на сумите.

В случая, тези суми е следвало да бъдат отразени чрез функцията „служебно извадени“ на фискалното устройство.

Предвид горното, се установява, че извършеното нарушение е обективирано по несъмнен начин, респективно НП не е издадено в нарушение на материалните правила, същото е правилно и законосъобразно, поради което районният съд правилно го е потвърдил. Съдът намира за неоснователни и доводите за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в случая се касае за нарушение на фискалната отчетност, а установената разлика на паричните суми е значителна, независимо, че е отрицателна стойност, като освен това наложената имуществена санкция е в минималния размер посочен в закона.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г.), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09. 01. 2020 г. по НАХД № 11427 / 2019 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 7-ми състав.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], [улица], ет. 20, ЕИК[ЕИК], да заплати на

Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], юрисконсултско
възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.